

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESJI I PRZEMOCY W SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 10 W DĘBICY

I. Zakres procedury:

Szkolne postępowanie wdrażane jest w sytuacji występowania aktów agresji i przemocy na terenie szkoły

Sytuacje, w których należy podjąć postępowanie, dotyczą:

- naruszenia nietykalności fizycznej innych osób,
- bójki,
- wymuszania, zastraszania, podżegania, groźby użycia przemocy,
- naruszenia godności osobistej innych osób (wulgaryzmy, wyzywanie, przemoc psychiczna),
- stworzenia zagrożenia dla życia i zdrowia własnego i innych, - posiadania i używania niebezpiecznych przedmiotów (np. noża),
- niszczenie szkolnego mienia lub cudzej własności.

II. Cel uruchomienia procedury

Zapewnienie bezpieczeństwa fizycznego w szkole na wypadek wystąpienia na ich terenie zachowań agresywnych, tj. agresji fizycznej i agresji słownej ucznia wobec ucznia lub wobec nauczyciela (stwarzającego zagrożenie dla bezpieczeństwa/zdrowia własnego i innych).

III. Osoby odpowiedzialne

Procedura postępowania jest uruchamiana przez osobę, która zauważyła przedmiotowe zachowanie lub której je zgłoszono. O stopniu zaawansowania procedury i podejmowanych krokach decyduje dyrektor szkoły, a w przypadku jego nieobecności wicedyrektor lub pedagog szkolny/psycholog.

Czynnościami podejmowanymi w trakcie realizacji procedury kieruje dyrektor szkoły, wicedyrektor lub osoba przez niego wyznaczona. Każdy nauczyciel ma obowiązek reagować, w tym szczególnie nauczyciele przedmiotów artystycznych.

IV. Sposób postępowania

1. Nauczyciel podejmuje próby wyhamowania zachowania agresywnego. Jeśli jest świadkiem bardzo agresywnego zachowania ucznia (bójka, pobicie), zobowiązany jest do natychmiastowego odizolowania sprawcy od ofiary i przerwania aktu przemocy. Zapewnia bezpieczeństwo i ewentualną konieczną pomoc medyczną wszystkim uczestnikom zajęcia. Jeśli to możliwe zostaje przeprowadzona rozmowa mająca na celu ustalenie przyczyn i okoliczności zdarzenia. (zał. nr 1.)

2. Jeśli próby zainterweniowania w danej agresywnej sytuacji nie przynoszą efektów, nauczyciel informuje sekretariat szkoły (dzwoni lub wysyła przewodniczącego klasy lub dyżurnego ucznia), zawiadamia pedagoga/psychologa/dyrektora o zaistniałej sytuacji.

3. Uczeń zostaje zabrany z miejsca zdarzenia przez nauczyciela, pedagoga, psychologa i zaprowadzony do gabinetu pedagoga szkolnego lub dyrektora szkoły (w sytuacji koniecznej nauczyciel ma możliwość przytrzymania ucznia). Sporządza też notatkę dotyczącą zaistniałej sytuacji.

4. O zaistniałej sytuacji nauczyciel informuje wychowawcę klasy, który wraz z psychologiem/pedagogiem szkolnym przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z uczniem, uświadamiając mu nieodpowiednie zachowanie, a następnie zawiera z nim umowę dotyczącą poprawy zachowania oraz dalszych konsekwencji w przypadku braku poprawy.

5. O zaistniałej sytuacji zostają telefonicznie powiadomieni rodzice.

6. W sytuacji bardzo agresywnego zachowania ucznia (napaś fizyczna, niemożność uspokojenia), zawiadamia się nie tylko rodziców ucznia, ale także Policję lub Pogotowie Ratunkowe.

7. Przeprowadzenie poważnej rozmowy z rodzicami ucznia przez wychowawcę/psychologa/pedagoga w celu dobrania odpowiednich form pomocy dla dziecka. Wychowawca, we współpracy z pedagogiem, pomaga rodzicom w doborze metod wychowawczych. Dobrze, by rodzic/opiekun prawny podpisał zgodę na przytrzymywanie dziecka w sytuacjach, kiedy jego zachowanie zagraża bezpieczeństwu i/lub zdrowiu jego i innych uczniów (brak takiej zgody jest podstawą do wezwania Policji/Pogotowia Ratunkowego w przypadku pojawienia się zachowań agresywnych).

8. W przypadku wystąpienia powtarzających się ataków agresji ze strony ucznia, wychowawca, pedagog, psycholog podejmują współpracę z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną i Policją oraz w porozumieniu z dyrektorem szkoły/bursy kierują wnioskiem o wgląd w sytuację rodzinną ucznia do Sądu Rejonowego (Wydział Rodzinny i Nieletnich) o zastosowanie środka wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.

9. Ze wszystkich spotkań osoba prowadząca sprawę sporządza notatkę na temat przekazanych informacji i ustaleń (w tym wyciągniętych w stosunku do ucznia konsekwencji). Wychowawca klasy/grupy dokonuje stosownego zapisu w dzienniku, a psycholog i pedagog w swojej dokumentacji.

10. Rodzice (opiekunowie prawni) podpisem potwierdzają przyjęcie do wiadomości w/w informacji i ustaleń.

11. We wszystkich działaniach wychowawczych stosowane są kary i nagrody zgodnie ze Statutem.

V. Postępowanie wobec ucznia, który jest ofiarą:

- udzielenie pierwszej pomocy bądź zapewnienie jej udzielenia poprzez wezwanie lekarza/karetki;
- niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły;
- powiadomienie rodziców ucznia (wychowawca, psycholog, pedagog, dyrektor);
- wezwanie Policji w przypadku, kiedy istnieje konieczność ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia; - w razie potrzeby proponowane jest spotkanie z psychologiem, które ułatwia uczniowi powrót do normalnego funkcjonowania w szkole po zdarzeniu.

VI. Proponowane obowiązki pracowników:

- zapoznanie się z czynnościami realizowanymi w trakcie uruchamiania procedury;
- branie udziału w szkoleniach z zakresu stosowania procedury;
- posiadanie listy numerów telefonu osób odpowiedzialnych za uruchomienie procedury;
- znajomość zadań własnych w przypadku uruchomienia procedury;
- szkolenie uczniów w zakresie działań prowadzonych w ramach procedury;
- stosowanie się do poleceń osoby zarządzającej sytuacją trudną lub kryzysową.

Oprac.: pedagog szkolny

Jak reagować, kiedy zachowanie dziecka staje się niebezpieczne?

Zadaniem nauczyciela jest czuwanie nad bezpieczeństwem ucznia, które jest pobudzone i słabo się kontroluje. Często wymaga to zdecydowanych interwencji.

Instrukcja

Daj dziecku instrukcję zatrzymującą niebezpieczne zachowanie, np. Maks, trzymaj stopy na podłodze... Maks, opuść ręce... Maks, połóż nożyczki na stole... teraz spokojnie usiądź... (w zależności od tego, co robi dziecko).

1. Możesz to powtarzać wielokrotnie – „zdarta płyta”.

Postawa

Zbliź się do dziecka

1. Mów spokojnie, ale dobitnie, unikając tonu rozkazującego – to ma być informacja, a nie rozkaz.
2. Daj poczucie bezpieczeństwa poprzez zdecydowanie i opanowanie.

Bezpieczna przestrzeń

Jeżeli uczeń zagraża innym spróbuj wyprowadzić ucznia z klasy, jeżeli jest to niemożliwe poproś pozostałe dzieci o opuszczenie pomieszczenia. Kiedy zostaniecie sami, łatwiej zapanujesz nad jego zachowaniem.

1. Staraj się działać głosem, powtarzaj komunikaty, które dają poczucie bezpieczeństwa: Już w porządku, możesz się uspokoić, chcę ci pomóc.... (w tym stanie dziecko bardziej reaguje na tembr głosu niż na słowa).
2. Jeżeli to konieczne (i możliwe) przytrzymaj dziecko.

WYBUCH POWIKŁANY I NIEPOWIKŁANY

Wybuch złości u dziecka należy rozpatrywać w dwóch kategoriach: wybuchu powikłanego i niepowikłanego. Aby określić z którym rodzajem mamy do czynienia, każdorazowo należy odpowiedzieć na cztery pytania:

1. Czy osoba dorosła panuje nad sytuacją (czy ja tu rządę)? tzn. wszystkie dzieci wykonują jej polecenia.
2. Czy osoba dorosła jest bezpieczna (czy ja jestem bezpieczny)?

3. Czy inne dzieci są bezpieczne (czy inni są bezpieczni)?
4. Czy osoba, która ma właśnie wybuch złości jest bezpieczna?

→ **W sytuacji, gdy na wszystkie pytania pada odpowiedź twierdząca mamy do czynienia**

z wybuchem niepowikłanym.

W sytuacji tej wystarczy zabrać uwagę (dorosłego i grupy) nieakceptowanym zachowaniom dziecka do czasu, aż się uspokoi. Można to zrobić poprzez: zaprowadzenie dziecka w bezpieczne, nudne miejsce, odizolowanie go od grupy, wyprowadzając innych z Sali, wydanie polecenia dla pozostałych, aby nie patrzyły i nie odzywały się do wybuchającego dziecka. W tym czasie osoba dorosła nie patrzy na dziecko i nie odzywa się do niego. Jediną, krótką informacją, którą można udzielić jest zdanie: „Kiedy się uspokoisz wrócisz do sali”. Chcąc sprawdzić, czy dziecko się wyciszyło, prosimy je o wykonanie prostego polecenia np. „stań ładnie”, „popatrz na mnie”. Gdy dziecko jest już spokojne wraca do przerwanej aktywności (tzw. procedura time-out).

→ **W sytuacji, gdy na któreś z powyższych pytań padnie odpowiedź negatywna, mamy**

do czynienia z wybuchem powikłanym i należy:

zadbać o bezpieczeństwo własne i innych dzieci, wydając im polecenie, aby odsunęły się w konkretne miejsce, które jest jak najbardziej oddalone od wybuchającego, oddelegować jednego z uczniów, aby przywołał innego dorosłego do pomocy (sekretariat), w uzasadnionych przypadkach przytrzymać wybuchające dziecko lub wezwać odpowiednie służby (policję, karetkę pogotowia).

załącznik nr 2

Dębica,.....

ZGODA

Wyrażam zgodę na przytrzymywanie mojego syna/ córki

w sytuacjach, gdy jego/jej zachowanie zagraża bezpieczeństwu i/lub zdrowiu jego/jej lub innych uczniów/ pracowników szkoły.

.....

Data i podpis rodzica/ opiekuna prawnego

